

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 26 maart 2009 in zaak nr. 09/8917 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 maart 2009 is (hierna: de vreemdeling) met ingang van 15 maart 2009 in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 maart 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 april 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 mei 2009, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. D. Kuiper, ambtenaar bij het Ministerie van Justitie, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, zakelijk weergegeven, ten onrechte heeft overwogen dat niet aannemelijk is gemaakt dat uitzetting - de gedwongen verwijdering van de vreemdeling - mogelijk is en dat deze situatie wezenlijk verschilt van de situatie waarin van een vreemdeling wordt verlangd dat hij tegenover de autoriteiten van zijn land van herkomst aangeeft dat hij zich niet tegen de uitzetting verzet, omdat na het afleggen van een dergelijke verklaring, gevolgd door de afgifte van een reisdocument, kan worden overgegaan tot gedwongen verwijdering van de vreemdeling. De rechtbank heeft volgens de staatssecretaris evenzeer ten onrechte overwogen dat het er in de onderhavige zaak feitelijk op neer komt dat de staatssecretaris de vreemdeling in bewaring houdt totdat hij vrijwillig vertrekt, doch de maatregel van bewaring hiervoor niet is bedoeld.

Ter motivering van zijn grief voert de staatssecretaris aan dat het oordeel van de rechtbank dat de enkele wil tot vrijwillige terugkeer reeds aanleiding zou moeten zijn van de maatregel van bewaring af te zien, mede gelet op artikel 59, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), geen steun in de wet vindt, nu de aanvullende voorwaarde dat voor zodanige terugkeer ook de gelegenheid moet bestaan niet is vervuld.

Voorts heeft de rechtbank volgens de staatssecretaris ten onrechte betekenis toegekend aan het feit dat de afgelopen jaren geen uitzettingen naar Somalië hebben plaatsgevonden. Daarmee heeft de rechtbank volgens de staatssecretaris miskend dat zij het hem met haar uitspraak onmogelijk heeft gemaakt te beproeven of en in hoeverre de terugkeer van ongedocumenteerde Somalische vreemdelingen mogelijk is, indien deze vreemdelingen medewerking verlenen aan hun terugkeer. De wil en de

vrijwillige medewerking van de vreemdeling is kennelijk afhankelijk geweest van de hoogte van de te verlenen financiële bijdrage bij de terugkeer, zodat de vreemdeling terecht en met oog op uitzetting in bewaring is gesteld, aldus de staatssecretaris.

2.2. Ter zitting van de Afdeling heeft de staatssecretaris betoogd dat de rechtbank geen recht heeft gedaan aan de uitspraken van 4 september 2008 in zaak nr. 200805361/1 (www.raadvanstate.nl) en van 23 april 2009 in zaak nr. 200901771/1 (www.raadvanstate.nl), waarin, voor zover thans van belang, is overwogen dat het afleggen van een verklaring gericht op vrijwillige terugkeer geen zodanige strekking heeft dat deze niet van een vreemdeling mag worden verwacht. In dit geval heeft de vreemdeling een verklaring dat hij bereid is vrijwillig terug te keren ondertekend.

In het hoger-beroepschrift heeft de staatssecretaris de overweging van de rechtbank dat sprake is van een wezenlijk verschil met de situatie waarin van een vreemdeling wordt verlangd dat hij tegenover de autoriteiten van zijn land van herkomst aangeeft dat hij zich niet tegen de uitzetting verzet, niet als zodanig bestreden. Met het ter zitting van de Afdeling gehouden betoog heeft de staatssecretaris het gestelde in het hoger-beroepschrift wezenlijk gewijzigd en uitgebreid buiten de voor het instellen van hoger beroep gestelde termijn. Voormeld betoog, wat daarvan ook zij, dient derhalve buiten beschouwing te worden gelaten.

2.3. Het betoog van de staatssecretaris dat de rechtbank van oordeel is dat de enkele wil tot vrijwillige terugkeer reeds aanleiding moet zijn van de maatregel van bewaring af te zien, berust op een onjuiste lezing van de aangevallen uitspraak en de overwegingen waartegen de grief is gericht. Reeds hierom kan dat betoog niet tot het daarmee beoogde doel leiden.

2.4. De staatssecretaris heeft ter zitting van de Afdeling gesteld dat terugkeer naar Somalië mogelijk is, nu Daallo Airlines, de luchtvaartmaatschappij die verbindingen onderhoudt met Somalië, bereid is om vreemdelingen van Somalische nationaliteit mee te nemen, indien zij te kennen hebben gegeven vrijwillig te willen terugkeren. Voorts heeft de staatssecretaris ter toelichting van zijn grief aangevoerd dat de maatregel van bewaring ook kan worden opgelegd om de desbetreffende vreemdeling er toe te dwingen dat hij voldoet aan zijn vertrekplicht. Ook in dat geval is volgens de staatssecretaris sprake van uitzetting in de zin van de Vw 2000.

2.4.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 december 2004 in zaak nr. 200409206/1, JV 2005/68), is, omdat bewaring krachtens artikel 59 van de Vw 2000 moet zijn gericht op uitzetting van de desbetreffende vreemdeling, inbewaringstelling in strijd met die bepaling, indien zicht op uitzetting ontbreekt.

In artikel 1 van de Vw 2000 is geen omschrijving van het begrip uitzetting gegeven.

Uit de memorie van toelichting bij de voordien geldende Vreemdelingenwet (Kamerstukken II, 1962-1963, 7163, nr. 3, p. 12) blijkt evenwel dat in het ontwerp van die wet de grondwettelijke term uitzetting is gebezigd voor alle gevallen van verwijdering met de sterke arm uit het Rijk. In paragraaf A4/1.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 is bij deze

omschrijving aangesloten.

Het is bij uitstek de dwang waaronder het vertrek van de desbetreffende vreemdeling plaatsvindt die maakt dat sprake is van uitzetting. Die dwang wordt bij het vertrek van vreemdelingen met de Somalische nationaliteit naar hun land van herkomst door de staatssecretaris niet uitgeoefend. Naar de staatssecretaris ter zitting van de Afdeling heeft verklaard, ontbreekt hem de mogelijkheid om een vreemdeling die terugkomt van zijn verklaring vrijwillig naar Somalië te vertrekken en niet langer wil terugkeren, toch onder dwang te doen terugkeren. Nu uitzetting het doel van bewaring is en de mogelijkheid daartoe in het geval van de vreemdeling ontbreekt, bestond voor het opleggen van die maatregel geen plaats.

De grief faalt.

2.5. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

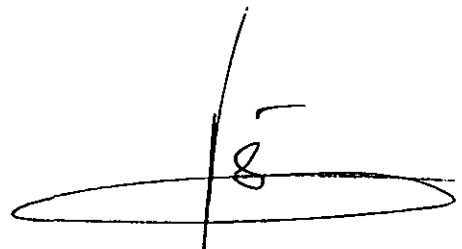
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juli 2009

347-550.

Verzonden: 1 juli 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres: Detentiecentrum Alphen aan den Rijn
Eikenlaan 38
2404 BR Alphen aan den Rijn

HOLLANDS MIDDEN

Regio: Hollands Midden

Korps onderdeel: Vreemdelingenpolitie

Behandeld door: H. Yuru

Telefoonnummer: 0172-792200

Faxnummer: 0172-792202

V-nummer / Zaak:

Datum: 12-03-2009

Onderwerp: M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik ondergetekende K. Slingerland, Hoofdinspecteur van politie van het regionaal politiekorps Hollands Midden, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Somalië
Nationaliteit(en)	:	Burger van Somalië
Geslacht	:	man

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000.
- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Deze maatregel wordt gevorderd door:

- het belang van de nationale veiligheid omdat vrije tekst.
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de betrokkene:

- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- veroordeeld is ter zake misdrijf
- ongewenst verklaard is
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit
- zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- zich niet gehouden heeft aan zijn/haar vertrektermijn
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft
- eerder niet-rechtmatig in Nederland verbleven heeft

Ontvangen d.d.
13 MRT 2009
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

16. MAA. 2009 9:58
17:49

CIV_HAARLEM 023-5126678
Muller & Van den Heuvel
MULLER & VD HEUVEL

NR. 7639 P. 22/28
Nr. 8628 P. 5
003/0

- zich bedient/bediend heeft van een of meerdere aliases
 gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

opmerking: De strafrechterlijke invrijheidstelling van betrokkene vindt op 15-03-2009 te 08.00 uur plaats. De maatregel van bewaring gaat in op 15-03-2009 te 08.00 uur.

- artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000,**
omdat de voor terugkeer noodzakelijk beschelden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Alphen aan den Rijn
Datum : 15 maart 2009
Tijd : 08.00 uur

De Staatssecretaris van justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de Hoofdinspecteur van politie,

K. Slingerland

Handtekening,

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023-5126738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangen d.d.

13 MRT 2009
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Pagina 2 van 2

0102972584

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 09/8917

V-nummer:

Inzake
gemachtigde mr. R.J. Portegies, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. G.M.F. Mensink.

I Procesverloop

1 Eiser stelt te zijn geboren op en de Somalische nationaliteit te bezitten.

2 Op 13 maart 2009 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 13 maart 2009 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd met ingang van 15 maart 2009, 8.00 uur.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 25 maart 2009. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig A. Abdi, tolk in de Somalische taal.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 De rechtbank oordeelt als volgt.

2.1.1 Vreemdelingenbewaring kan slechts worden opgelegd ter fine van uitzetting. Onder uitzetting moet worden verstaan de gedwongen verwijdering van een vreemdeling uit Nederland. Hieruit volgt dat van zicht op uitzetting geen sprake is, indien alleen de mogelijkheid van vrijwillige terugkeer van een vreemdeling bestaat, zoals ook de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State overwoog in haar uitspraak van 14 januari 2005 (LJN: AS4093).

2.1.2 Eisers stelling dat hij uit Zuid-Somalië komt, wordt bevestigd door het taalanalyse-rapport van 20 februari 2009 en is in deze procedure door verweerder niet weersproken, zodat de rechtbank van de juistheid van die stelling uitgaat.

2.1.3.1 Eiser heeft gemotiveerd gesteld dat er geen sprake is van zicht op uitzetting naar Zuid-Somalië, omdat verweerder niet uitzet naar Zuid-Somalië (gelet op de situatie ter plaatse) en de luchtvaartmaatschappij die de vluchten tussen Dubai en Somalië verzorgt

0102972584

AWB 09/8917

2

(Daallo Airlines) geen EU-documenten meer accepteert. Deze informatie is via Vluchtelingenwerk Nederland afkomstig van de IOM.

Hiertegenover heeft verweerder gesteld dat uitzetting naar Somalië "bewerkelijk" is, dat vrijwillige terugkeer tot de mogelijkheden behoort en dat eiser ook heeft aangegeven vrijwillig te willen terugkeren; slechts het hem uit te keren bedrag is nog een punt van geschil. Niet is betwist dat verweerder geen vreemdelingen uitzet naar Zuid-Somalië, noch is betwist dat Daallo Airlines geen EU-documenten meer accepteert.

2.1.3.2 De rechtbank concludeert dan ook dat niet aannemelijk is gemaakt dat uitzetting - de gedwongen verwijdering van eiser - mogelijk is. Deze situatie verschilt wezenlijk van de situatie waarin van een vreemdeling wordt verlangd dat hij tegenover de autoriteiten van zijn land van herkomst aangeeft dat hij zich niet tegen uitzetting verzet. Na het afleggen van een dergelijke verklaring, gevolgd door de afgifte van een reisdocument, kan immers worden overgegaan tot gedwongen verwijdering van de vreemdeling. In de onderhavige zaak komt het er feitelijk op neer dat verweerder eiser in bewaring houdt totdat hij vrijwillig vertrekt, doch hiervoor is de maatregel van bewaring niet bedoeld.

2.1.4 Gelet op het voorgaande is geen sprake van zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn. De omstandigheden die tot deze conclusie leiden, waren reeds bij de oplegging van de maatregel bekend, zodat de maatregel van aanvang af onrechtmatig was wegens strijd met de Vw 2000.

2.2 Het beroep is derhalve gegrond en de maatregel dient te worden opgeheven met ingang van 26 maart 2009. Aan bespreking van het overig aangevoerde komt de rechtbank niet toe.

2.3 Voorts acht de rechtbank voldoende gronden aanwezig om schadevergoeding toe te kennen voor 11 dagen onrechtmatige bewaring in een huis van bewaring (van 15 maart 2009 tot 26 maart 2009) ten bedrage van $11 \times € 80,- = € 880,-$.

2.4 De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn overeenkomstig het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1.) Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient de betaling van dit bedrag ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

AWB 09/8917

3

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

recht doende:

- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 26 maart 2009;
- 3 wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan eiser schadevergoeding toe ten bedrage van € 880,- ten laste van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie), te betalen door de griffier van de rechtbank;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. J. van den Bos, rechter, in tegenwoordigheid van C.L. Heins, griffier.

De griffier,

De rechter,

De griffier is buiten staat deze uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 26 maart 2009.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op: 26 MRT 2009

VOOR COPIE CONFORM
 De griffier van de
 rechtbank
 te 's-Gravenhage

G. Janki
 G. Janki wnd

Ontvangst tijd 26. Mrt. 14:21

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 2 APR 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Rotterdam,
van 26 maart 2009
met kenmerk AWB 09/8917

Inzake:
met kenmerk 0110.28.2031
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. R.J. Portegies
advocaat te Amsterdam

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2581 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr F. Boone
070 779 4339

1. Inleiding

De staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam van 26 maart 2009, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk Awb 09/8917, in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de maatregel van bewaring van 15 maart 2009 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de bewaring heeft bevolen en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade aan verweerder van € 880,-, alsmede tot vergoeding van de proceskosten ad € 644,- (bijlage I).

2. Achtergronden

Bij besluit van 15 maart 2009 is aan verweerder de vrijheidsontnemende maatregel genoemd in artikel 59, eerste lid, onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) opgelegd.

Bij uitspraak van 26 maart 2009, met kenmerk Awb 09/8917 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

3.1. De staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2, tweede en derde alinea van de uitspraak het volgende:

"De rechtbank concludeert dan ook dat niet aannemelijk is gemaakt dat uitzetting – de gedwongen uitzetting van eiser – mogelijk is. Deze situatie verschilt wezenlijk van de situatie waarin van een vreemdeling wordt verlangd dat hij tegenover de autoriteiten van zijn land van herkomst aangeeft dat hij zich niet tegen uitzetting verzet. Na het afleggen van een ernstige verklaring, gevolgd door de afgifte van een reisdocument, kan immers worden overgegaan tot gedwongen verwijdering van de vreemdeling. In de onderhavige zaak komt het er feitelijk op neer dat verweerder eiser in bewaring houdt totdat hij vrijwillig vertrekt, doch hiervoor is de maatregel niet bedoeld.

Gelet op het voorgaande is geen sprake van zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn."

3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen op pagina 3. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting

3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de Staatssecretaris verweerder in bewaring houdt totdat hij vrijwillig vertrekt, doch dat de maatregel van bewaring hier niet voor is bedoeld. In navolging hiervan concludeert de rechtbank ten onrechte dat in onderhavige procedure geen sprake is van zicht op uitzetting naar Somalië binnen redelijke termijn.

- 3.5. Op grond van artikel 59, derde lid, Vw wordt bewaring niet opgelegd indien de vreemdeling aangeeft vrijwillig terug te willen keren én hiertoe voor hem ook de gelegenheid bestaat. De stelling van de rechtbank dat de enkele wil tot vrijwillige terugkeer reeds aanleiding zou moeten zijn van de maatregel van bewaring af te zien, vindt geen steun in de wet, nu de aanvullende voorwaarde dat hiervoor ook de gelegenheid moet bestaan niet is vervuld. In dit verband wijst de Staatssecretaris er op dat verweerder niet beschikt over documenten die zijn reis naar Somalië mogelijk maakt.
- 3.6. De omstandigheid dat de afgelopen jaren geen gedwongen uitzettingen naar Somalië hebben plaatsgevonden of dat het IOM niet faciliteert bij terugkeer naar Somalië doet hier niet aan af. Door de uitspraak van de rechtbank is het de Staatssecretaris immers onmogelijk gemaakt te beproeven of en in hoeverre de terugkeer van overigens ongedocumenteerde Somalische vreemdelingen mogelijk is, indien deze vreemdelingen medewerking verleent aan deze terugkeer.
- 3.7. De Staatssecretaris wijst er tevens nog op dat in dit geval de wil en de vrijwilligheid van verweerder kennelijk afhankelijk is geweest van de hoogte van de te verlenen financiële bijdrage bij de terugkeer. Deze omstandigheid wijst er naar het oordeel van de Staatssecretaris op dat verweerder terecht en met het oog op zijn uitzetting in bewaring is gesteld.
- 3.8. De rechtbank heeft derhalve om bovenbeschreven redenen ten onrechte geconcludeerd dat er geen sprake is van zicht op uitzetting.
- 3.9. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de maatregel van bewaring niet kon worden opgelegd.

4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Den Haag, 2 april 2009

Gemachtigde,

Mr. E. Boone, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG*